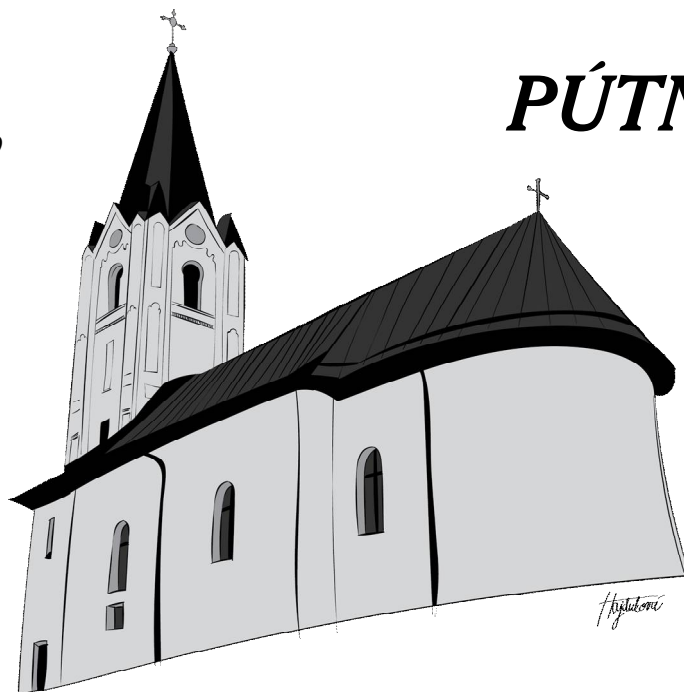

Obsah:

- Žalm 27. Žalm Dávidov
- Rozhovor s učiteľkou ZŠ na Luníku 9
- Oznamy
- Misijné dni Východného distriktu
- Ako ušetriť? Čo na to hovorí Biblia?
- Blahoželáme!
- Mládežnícky výlet
- Detský a rodinný výlet
- Cyklotábor
- Milí dospeláci
- Milé deti!
- Modlitebný kalendár

PÚTNIK**Žalm 27. Žalm Dávidov.**

„Hospodin je mojim svetlom a spásou, koho sa mám báť? Hospodin mi je pevnosťou žitia, koho sa mám ľakáť? Keď sa zlostníci približujú ku mne, aby mi zožierali telo, utláčatelia a nepriatelia moji potknú sa a padnú. Keby sa rozložil proti mne tábor, moje srdce sa nebojí; a keby sa aj vojna strhla proti mne, aj vtedy dúfam. Jedno som prosil od Hospodina, to žiadať budem: môcť bývať v dome Hospodinovom po všetky dni svojho života, vidieť láskavosť Hospodinovu a kochať sa v Jeho chráme. Lebo ma skryje vo svojom stane v deň pohromy, schová ma v skrýši svojho stánku, vyvýši ma na skalú. A teraz sa mi hlava povýši nad mojich nepriateľov vôkol mňa; a ja obetovať budem v Jeho stane obete s plesaním, spievať a hrať budem Hospodinovi. Čuj, Hospodine, môj hlas, keď volám, zmiluj sa nado mnou a vyslyš ma! Tebe pripomína moje srdce Tvoj príkaz: Hľadajte moju tvár! Tvoju tvár hľadám, Hospodine. Neskrývaj svoju tvár pred mnou, neodmietaj s hnevom svojho služobníka! Ty si mi býval pomocou, nezavrhní a neopust' ma, ó Bože mojej spásy! Keby ma aj otec môj a matka moja opustili, Hospodin sa ma ujme. Vyuč ma, Hospodine, svojej ceste a veď ma rovným chodníkom pre mojich nepriateľov. Nevydávaj ma pažravosti mojich protivníkov, lebo povstali proti mne falošní svedkovia a násilníctvom sršia. Predsa však verím, že uzriem dobrotivosť Hospodinovu v krajine živých. Očakávaj na Hospodina! Pevný bud'! Nech je zmužilé tvoje srdce a očakávaj Hospodina!“ Žalm 27

de konflikt, napätie, bolesť a život sa začne rozpadáť. Nebolo by skvelé, keby sme v životných zápasoch mohli zostať istí? Nebolo by úžasné, keby sme sa mohli každé ráno zobudiť s piesňou v srdci, aj keď by naše zdravie malo slabnúť, náš spoločenský život umierať a naše finančné zdroje sa zmenšovali? Či už je piatok ráno alebo pondelok ráno, môžeme sa zobudiť s piesňou v srdci. Kráľ Dávid vedel, ako na to a prostredníctvom Žalmu 27 nám ukazuje, ako si vo všetkej neistote zachovať dôveru v Pána. Okolnosti písania Žalmu 27 nepoznáme. No Dávid je v ňom sebavedomý a to tým, že aj v čase svojich víťazstiev, aj prehriev vždy hľadel na Pána, nie na svoju silu alebo múdrosť.

„Hospodin je mojim svetlom a spásou, koho sa mám báť? Hospodin mi je pevnosťou žitia, koho sa mám ľakáť?“ (Ž 27,1) Dávid možno napísal túto pieseň, keď ho

prenasledoval kráľ Saul a jeho armáda, alebo keď musel utiecť pred svojím synom Absolónom. Nezáleží na tom, kto bol nepriateľ, pretože Dávid spieval: „Keby sa rozložil proti mne tábor, moje srdce sa nebojí; a keby sa aj vojna strhla proti mne, aj vtedy dúfam.“ (Ž 27,3). Ako to Dávid dokázal? Ako si udržal sebavedomie uprostred neistôt? Dávid od začiatku ukazoval, že pevnosťou jeho života je BOH, nie jeho vlastná sila a múdrosť. Pamätáte si Dávidov príbeh? Dávid šiel doniesť jedlo svojim bratom, ktorí bojovali v izraelskom vojsku proti Filištíncom.

Na nejaký čas sa Izraelci stiahli do svojich zákopov, pretože sa báli čeliť filištínskemu obrovu Goliášovi. Keď Dávid počul, ako sa Goliáš vysmieva Bohu, dobrovoľne sa prihlásil do boja s vyše dvojmetrovým obrom. Priemerná výška vtedajších mužov bola 1,7 metra. Mnohí, vrátane

Priatelia, je ľahké mať pieseň na perách, keď sa nám darí. No nie je také ľahké pokračovať v spievaní, keď prí-

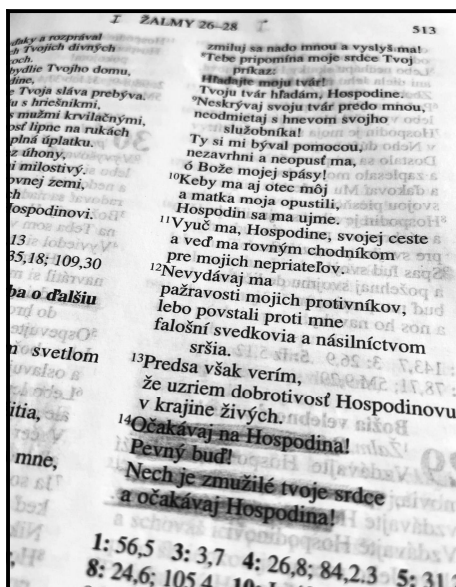
Žalm 27. Žalm Dávidov.

jeho vlastných bratov, sa Dávidovi posmievali jeho nápadu ísť bojovať proti Goliášovi. Dávid však zostal sebedôvery: „*Keby ma aj otec môj a matka moja opustili, Hospodin sa ma ujme.*“ (Ž 27,10). Preto Dávidova sebadôvera nebola taká namyslená, akú dnes vidíte u mnohých športovcov, hercov, politikov... Dávid si nemyslel, že porazí Goliáša, pretože bol taký dobrý strelec z praku. Nie, jeho dôvera bola v Pánovi, ktorý bol vždy s ním a ktorý s ním zostane, keď sa ujme Goliáša. Kto alebo čo je pevnosťou tvojho života? Je to Tvoja rodina a priatelia? Ak áno, môžu Ťa sklamať podobne ako Dávda. Je to Tvoja finančná zábezpeka? Je to Tvoj výzor? Tvoja múdrosť? Tvoje schopnosti? Ak je niečo z toho pevnosťou nášho života, potom je naša dôvera len v nás samých, nie v nášho Pána. Nie je to len hriešne, ale aj hlúpe, dôverovať sebe. Čo by sa stalo, keby sa Boh rozhodol vymazať naše dôchodky? Čo by sa stalo, keby nám autonehoda vzala vzhľad a schopnosti? Čo sa stane, keď nástup rokov pohltí našu inteligenciu? Ak bola niektorá z týchto vecí pevnosťou nášho života, budeme zúfalí.

Priatelia, tu je teraz čas urobiť pokánie z dôvery v seba samých a začať pozeráť na Pána ako na pevnosť nášho života. S Pánom ako našou pevnosťou si zachováme dôveru, aj keď príde tá najhoršia pohroma, lebo Dávid povedal: „*Vyvýši ma na skalú. A teraz sa mi hlava povýši nad mojih nepriateľov vôkol mňa*“ (Ž 27,5b;6a). Vieme, že Boh nás pozdvihne nad nešťastie a nad našich nepriateľov, pretože to už pre nás urobil v Ježišovi. Ako plavčík, ktorý sa ponára do oceánu, aby zachránil topiaceho sa plavca, Ježiš sa ponoril do ľudstva, aby nás pozdvihol z našich hriechov a otvoril nám svojou smrťou, zmŕtvychvstaním a vstupe- ním k Otcovi nebeskú bránu.

Ale je pravda, že Boh nás vždy pozdvihne nad nešťastie? A čo tí veriaci, ktorí zomierajú teraz vo vojne? Nedo- držal Boh svoj sľub, že ich pozdvihne nad vražedné vlny a udrží ich v bezpečí? Nie, aj v smrti nás Boh pozdvihuje nad nešťastie, pretože nás berie do neba. Preto mohol Dá- vid na konci nášho textu povedať „*predsa však verím, že uzriem dobrotivosť Hospodinovu v krajine živých.*“ (Ž 27,13). Pretože máme odpustenie hriechov, bez ohľadu na to, aké nešťastie prežijeme, aby sme videli Božiu dobrotu, či už tu na zemi alebo tam v nebi! Nie je skvelé vedieť, že s Pánom ako pevnosťou nášho života sa nemáme čoho báť? Je skvelé to vedieť, ale niečo iné je to skutočne žiť – najmä ak Boh uznal za vhodné nechať nás vydržať kon- flikt, ktorý sa zdá byť nikdy nekončiaci. Ako môže človek zostať sebedôvery pod neúprosným tlakom? Dávid nás učí svojou piesňou: „*Jedno som prosil od Hospodina, to žiadať budem: môcť bývať v dome Hospodinovom po*

všetky dni svojho života, vidieť lúskavosť Hospodinovu a kochať sa v Jeho chráme. Lebo ma skryje vo svojom sta- ne v deň pohromy, schová ma v skrýši svojho stánku, vyvýši ma na skalú. A teraz sa mi hlava povýši nad mo- jich nepriateľov vôkol mňa; a ja obetovať budem v Jeho stane obete s plesaním, spievať a hrať budem Hospodi- novi.“ (Ž 27,4-6).

Prekvapuje ťa, že Dávid chcel tráviť čas v Božom dome? Prečo Dávid tak túžil bývať v dome Hospodinovom? Pretože práve v Božom dome sa Dávi- dovi pripomenie, že Hospodin je pev- nosťou jeho života. Slovo, ktoré počul v Božom dome, nielen preorientovalo Dávidovu vieru, ale dodalo mu to energiu, pretože povedal, že odpovie výkrikmi radosti.

Existuje taká naliehavá potreba, aby sme dnes boli v Božom dome, aby sme chodievali do Božieho chrámu? Koniec koncov, máme k dispozícii toľko kresťanskej literatúry, že nemu- síme chodiť do kostola, aby sme zno- vu zamerali svoju vieru, môžeme to prečítať nedeľnú kázeň doma pred- tým, ako sa začne kázať. Aký má

zmysel chodiť do kostola? Veď je toľko kazateľov na in- ternetu...

Pánov dom ponúka oveľa viac než len nedeľnú kázeň. Práve tu spoločne priznávame svoju hriešnosť a hľadáme Božie odpustenie. Nehľadáme len Jeho odpustenie. Práve tu sa môžeme stretávať ako Boží ľud a dávať i prijímať povzbudenie. Práve tu sa stretávame so samotným Bohom, keď prijímame telo a krv Syna vo sviatosti. To je niečo, čo doma nedostaneme. Práve tu chválime Boha našimi ra- dostnými výkrikmi v našich hymnách a liturgii. V čase, keď sme pripravení odísť, je v našom kroku jar, pretože sme počuli Božie Slovo, videli sme Jeho dobrotu a dostali sme novú energiu, aby sme sa vydali s Ním do ďalšieho týždňa. Preto Pane, odpusť nám, keď sa sťažujeme, že nie vždy nás to v kostole baví. Odpusť nám, keď si myslíme, že náš čas by sme mohli lepšie stráviť prácou na projek- toch doma, než byť uistovovanými o Tvojej láske a odpuste- ní tu v Tvojom dome. Pretože si nám odpustil, pohni teraz nami, aby sme nadovšetko túžili po tom, čo chcel Dávid – tráviť čas v Tvojom dome. Kvôli našim hriechom sebadô- very by nám Boh mal strpčovať život tak, že by sme mali len nariekať. Ale nie je to melódia, ktorú budeme spievať, keď dnes ráno odídeme, však? Prečo nie? Pretože sme videli Božiu lásku k nám. Počuli sme, ako poslal svojho Syna, aby nás vyslobodil z našich hriechov a pozdvihol nad nešťastie. Nemáme len dôvod spievať, teraz máme silu spievať, lebo Pán je pevnosťou nášho života. Koho sa má- me báť?

Marián Bodolló

Rozhovor s učiteľkou ZŠ na Luníku IX

Drahí čitatelia, keďže mesiac september, kedy toto číslo vznikalo, sa nesie v duchu nových začiatkov a to najmä pre našich študentov a učiteľov, rozhodli sme sa priniesť vám rozhovor z tohto prostredia. Veríme, že vás inšpiruje, nech sa už nachádzate v akejkoľvek životnej fáze. **Mária Soročinová**, alias Marka, je moja blízka priateľka a spolužiačka z gymnázia. Dva roky učila na základnej škole v Bratislave, no od tohto školského roka ju čaká nová výzva – učenie a život na Luníku IX (rómske sídlisko v Košiciach) cez program *Teach for Slovakia* a misiu so saleziánmi. Pozývam vás začítať sa do jej príbehu.

Čo ťa viedlo k rozhodnutiu stať sa učiteľkou?

Chcela som robiť prácu, pri ktorej by som si mohla povedať, že čas, ktorý v nej strávim, stojí za to. Že je to čas, ktorý má hodnotu pre mňa a aj pre iných. Zároveň som sa tešila na to, že v učiteľstve budem môcť odovzdať to, čo som dostala od mojich animátorov na táboroch a skupinkách.

Aké najcennejšie skúsenosti si nadobudla za prvé roky učenia?

Jedna z najdôležitejších vecí bola, keď mi kolegyňa poradila, aby som sa zmierila s tým, že nie všetci moji žiaci budú excelovať v akademických znalostiach. Myslím, že sa často robí tlak na učiteľa v tom, že ak učí dobre, jeho žiaci by mali byť jednotkári. To je však riadne vzdialené od reality, pretože neexistuje jeden spôsob ako dobre učiť. Každému žiakovi vyhovuje niečo úplne iné a na to, aby sme vyhovelí každému, by každý žiak musel mať vlastného učiteľa. Počas môjho času v školstve som sa naučila (alebo skôr sa stále učím) byť spokojná s tým, že ja som urobila maximum, čo som v danej chvíli urobiť mohla a výsledný efekt nechať na Pána Boha. Niekedy som si predstavovala, aký kľúčový hráč budem v živote mojich žiakov, ale potom človek príde na to, že môže ovplyvniť iba čas, ktorý má s daným dieťaťom na hodine, čo je dosť krátka doba. A tým sa veľmi rýchlo naučí pokore.

Prečo si sa rozhodla pre projekt *Teach for Slovakia*? Priblíž nám ho.

Chcela som spoznať a spolupracovať s podobne zmýšľajúcimi ľuďmi. V učiteľstve je pre mňa dôležité, aby som sa o mojej práci mohla porozprávať s ľuďmi, ktorí jej rozumejú a chápu radosti a strasti bežných dní. Tento projekt spája a podporuje tých, ktorí sa chcú naučiť, ako zvládať a učiť deti, ktoré to v živote nemali práve najľahšie. Na dva roky sú účastníci poslaní učiť na partnerskú školu a majú svojho mentora, ktorý ich podporuje a pomáha im. Zároveň týmito dvomi rokmi spoznajú širokú sieť inšpiratívnych ľudí, s ktorými môžu v budúcnosti spolupracovať.

Prečo si si vybrala práve základnú školu na Luníku IX?

V programe *Teach for Slovakia* to nefunguje tak, že my si školu vyberieme, ale že nám ju pridelia. My však môžeme dať preferencie, na ktoré sa snažia prihliadať. Celý minulý rok som chodila na prípravné víkendové stretnutia na misijnú službu cez saleziánov, kde som sa snažila zistiť, či mám ísť na misie do zahraničia, ostať na Slovensku a venovať sa misii tu alebo ísť do *Teach-u*. Nevedela som sa rozhodnúť, a tak som to nechala na Pána Boha. Modlila som sa s prosbou, že ak je dobré, aby som šla do *Teach-u*, nech ma zoberú a ak nie, tak nech som nasmerovaná inde a pôjdem. No a nakoniec sa mi to spojilo. Zobrali ma do *Teach-u* a saleziáni mi ponúkli, že ak pôjdem na Luník, môžem bývať u nich a mať to spojené aj s misiou. Dala som teda Luník ako preferenciu a všetko klaplo, čo ma veľmi potešilo, lebo práve tu prišla aj moja dlhoročná kamarátka na svoju ročnú misiu, takže môžeme túto službu prežívať spoločne.

Akú výhodu vidíš v tom, že okrem učenia aj bývaš na Luníku IX?

Zatiaľ som tu len mesiac, takže ešte len získavam obraz o tom, či a aký efekt to bude mať. Mám ale nejaké predpoklady. Život na Luníku je špecifický (odporúčam sa prísť pozrieť) a deti vyrastajú v úplne inom prostredí ako som vyrastala ja. Moje predstavy o tom, ako by sa dieťa malo správať v škole, sú podmienené tým, čo som sama zažila ako žiačka. Tým, že tu bývam, môžem v mnohých veciach zažívať to, čo moji žiaci zažívajú každý deň a lepšie chápať ich správanie v škole. Ako príklad môže slúžiť to, že o pouličnú hudbu, ktorá trvá do neskorých hodín, tu veru nie je núdza. Ak mi žiak príde nevyspatý do školy, lebo si susedia púšťali na celú ulicu do noci hudbu a odmieta na hodine pracovať, môžem k nemu pristupovať s porozumením, pretože pre tú istú hudbu sa nevyspím ani ja... Taktiež mi to pomáha zoznamovať sa aj s rodinami mojich žiakov (súrodenci, rodičia, bratrance, ...), ktorých by som inak nepoznala. Pre mňa osobne je to však tiež obrovská výhoda. Bývam u saleziánov, ktorí na Luníku robia pastoračnú činnosť už roky a sú pre mňa veľkou oporou a pomocou. Ich vedenie a nadobudnutá múdrosť mi pomáhajú s vierou vykročiť vždy do ďalšieho dňa aj vo chvíľach, kedy zmysel mojej práce je pre mňa zahmlený.

Marka je na svojej novej pozícii ešte len mesiac, no mňa osobne si už teraz získala svojou odvahou a túžbou slúžiť tým, ktorí sú na okraji spoločnosti. Veď do toho sme aj povolani, podľa slov mnohých veršov, napríklad: „*Učte sa robiť dobro, domáhajte sa práva, pomáhajte utláčanému, vymôžte právo sirote, obhajujte vdovu!*“ *Izaiáš 1:17*. Rómskych žiakov je ťažké motivovať a získať si ich rešpekt, neradi prijímajú povinnosti a to, čo si sami nezvolili. Na druhú stranu, sú veľmi otvorení mimoškolským aktivitám, športom či kreatívnym činnostiam. Tak ako každý človek, potrebujú len upriamiť svoj záujem na to, čo zveľaďuje. Marka bude mať vďaka tomu, že na Luníku aj učí aj býva, unikátnu príležitosť vyskúšať si oba spôsoby práce s nimi a venovať im svoju plnú pozornosť. Nech Pán Boh požehná jej službu a zapáli aj naše srdcia pre modlitby a našu vlastnú iniciatívu v pomoci bližným.

Lucia Hajduková

Dôležité oznamy

- 9. októbra 2022 pripravujeme v našom zbore Seniorátne stretnutie detí Košického seniorátu.
- 14.-16. októbra 2022 sme pre vás, bratia a sestry, pripravili zborový víkend. Miesto zatiaľ hľadáme. Už dlhšie v zbore rozmyšľáme nad takýmto spoločným časom. Nie je to dovolenka v Chorvátsku, ale o to viac by to mohlo byť prístupné viacerým z vás. Začínali by sme v piatok spolu večerou a končili v nedeľu obedom. Snažíme sa nájsť zaujímavé miesto aj s výhodnou cenou.

Budeme radi, ak sa pridáte do nášho spoločenstva.

Misijné dni Východného dištriktu

Po dvoch rokoch korony sa opäť konali *Misijné dni Východného dištriktu* naživo v hoteli Sorea v Ľubovnianskych kúpeľoch. Téma misijných dní bola „*Parfuméria života*“, na základe biblického textu z 2. listu Korinským 2,15-16. Sme Kristovou vôňou? Čo to vôbec znamená byť Kristovou vôňou v dnešnom svete? To bola hlavná myšlienka, na ktorej bolo založených 6 tém.

Ako vôňa Kristova máme šíriť pravdu a poznanie, ako Ananiáš, ktorý pokrstil apoštola Pavla, priniesol mu poznanie a pravdu o Kristovi. Máme svedčiť ako diakon Štefan, ktorý vydal svedectvo nielen svojou smrťou, ale aj službou v Jeruzalemskom zbore. Máme zapasť sa na modlitbách ako Pavel a Silas vo väzení. Byť vôňou Kristovou tiež znamená byť milosrdný a prijímať všetkých bez podmienok, ako Peter prijal pozvanie do Kornéliovho domu napriek tomu, že bol pohan. Tiež to znamená byť obetavý a láskavý ako Tabita, ktorú vzkriesil apoštol Peter, pretože bola obetavá a bohatá na skutky lásky.

Okrem hlavných programov boli aj semináre a biblické štúdiá k rôznym, aj aktuálnym, témam, ktoré prežívame. Nechýbal tiež program pre deti a mládež, poobedné športové a rodinné aktivity. Dôležitou časťou misijných dní bol čas rozhovorov v kaviarni alebo v prírode.

Matúš Petro

Ako ušetriť? Čo na to hovorí Biblia?

„Prichádza sedem rokov veľkej hojnosti v celom Egypte. Po nich príde sedem rokov hladu a na hojnosť sa zabudne...“ (Gen 41,29-30). Pri čítaní Biblie narážame v dejinách Izraela na obdobia prosperity, no rovnako aj na obdobia krízy. Jedným z príkladov je Jozefove pôsobenie v Egypte, kde po siedmich rokoch hojnosti nasledovalo sedem rokov hladu. Keby sme chceli zaradiť obdobie, v ktorom žijeme dnes my do jednej z týchto kategórií, asi by nikto nepochyboval o tom, že práve teraz žijeme v rokoch krízy. Začalo to pandemiou, pokračovalo vojnou na Ukrajine a jej dôsledky už zasiahli aj nás v podobe vznikajúcej energetickej krízy a výrazným nárastom inflácie. Keby sme o tom vedeli skôr, možno by sme sa pripravili... No pokiaľ viem, nášmu premiérovi sa podobný sen nesníval, alebo mu ho len nemal kto vyložiť. Ako teda zareagovať na krízu, v ktorej sme sa ocitli? Čo ďalšie nás ešte čaká?

Dá sa s tým vôbec bojovať?

Cítim sa byť veľmi málo kompetentný na zodpovedanie týchto otázok. Áno, možno by mi napadlo viacero spôsobov, ako čo-to ušetriť. Koniec koncov, internet je plný dobrých rád ako efektívne využívať energie, do čoho investovať, alebo aké úpravy na dome urobiť, aby sme znížili spotrebu čo najviac. Dobré spracovaný článok na túto tému môžete nájsť napr. na stránke tvnoviny.sk s názvom Koľko „zožerú“ domáce spotrebiče a koľko nás mesačne stoja? Z tých súm budete možno prekvapení. No aj keď všetky úsporné riešenia pretavíme do praxe, bude to stačiť? Zbaví nás to neistoty, pesimizmu alebo strachu?

V tom nám môže pomôcť Božie Slovo. Poďme sa spolu pozrieť na tri zbrane, ktorými môžeme bojovať a tým zvládnuť obdobie, v ktorom sme sa ocitli.

Aký strach musel prežívať malý Jozef, keď ho jeho

Ako ušetriť? Čo na to hovorí Biblia?

bratia predali do cudziny? Nevedel kam ide ani čo ho čaká. No mal jednu silnú zbraň: „Hospodin bol však s Jozefom, takže sa mu darilo...“ (Gen 39,2). Bol s ním Hospodin. Zaujímavá veta. Nepíše sa, že on bol s Hospodinom, ale, že Hospodin bol s ním. Tým nechcem povedať, že sa nemáme snažiť zapáčiť sa Bohu, ale zdá sa, že zvládnutie krízy nezáleží len od nás a našej snahy. Nie je to oslobodzujúce? V prvom rade sa môžeme spoliehať na Boha. Veď Biblia nám hovorí: „Naňho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará.“ (1Pt 5,7).

Ďalším dobrým príkladom pre nás je apoštol Pavol. Na svojich cestách sa často ocitol v kríze. Najlepšie to vystihuje text 2K 11,23-33, v ktorom zhrnul ťažké situácie, ktoré ho postretli. Možno z toho vyplynula aj táto veta z listu Filipským: „Viem sa aj uskromniť a viem žiť i v hojnosti.“ (Flp 4,12a). Ak sa teda nachádzame v čase krízy, je dobré vedieť sa uskromniť a znížiť svoju hranicu spokojnosti. Pavol radí Timoteovi toto: „Nič sme si totiž nepriniesli na svet a nič si z neho nemôžeme odnieť. Ak máme pokrm a odev, budme s tým spokojní.“ (1Tim 6,7-8).

Treťou zbraňou je bratská (sesterská) pomoc. „Ak však má niekto pozemský majetok a vidí svojho brata v núdzi, a zatvorí si pred ním srdce, ako v ňom môže byť Božia láska? Deti, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom, opravdivo.“ (1Jn 3,17). Táto výzva znie jasne. Snažme sa teda mať otvorené oči a srdce, aby sme mohli pomôcť tým, ktorí to aktuálne potrebujú. No zostane dosť pre mňa, ak podporím niekoho iného? Biblia je plná paradoxov a veľakrát oponuje logike sveta. V Prísloviach 28,27a sa píše: „Kto dáva chudobnému, nebude mať nedostatok“. Dávaním sa požehnanie vracia späť k nám (L 6,38) (chcemviac.com).

Pravdepodobne nás čaká neľahké obdobie. No my už vieme, že okrem množstva praktických rád máme aj 3 duchovné zbrane, ktoré môžeme v tomto boji použiť. Pri šetrení teda nezabúdajme na to, že máme Boha, ktorý je reálny a pomáha nám. Ak je treba, budme schopní sa dočasne uskromniť a podporujme finančne tých, ktorí to potrebujú.

Vladimír Hajduk

Drahí jubilanti!

Srdečne blahoželáme a žehnáme v mene Pánovom!

60

Jarmila Uhalová,
Kysak 66

55

Omrich Gajdoš,
Drienovská Nová Ves 36

Mgr. Katarína Hricová,
Suchá Dolina 46

65

Andrej Želinka,
Drienovská Nová Ves 120

1. 10. – 31. 12.

80

Božena Nemecsková,
Bratislava (Obišovce)

70

Eduard Fazekaš, Kysak 381
Milan Socha, Lemešany 120
JUDr. Viera Straková,
Drienovská Nová Ves 131

Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne nám o tom dajte vedieť na fare. Je to zrejme preto, že nemáme váš evidenčný list.

Mládežnícky letný výlet - Je to simple.

Je to tu. Začínáme! Rázne vykročím vpred. Svetla oslepujú môj zrak, no nie natoľko, aby som nevidela všetkých tých mladých ľudí sediacich navôkol. Srdce sa mi rozbúši, nervozita stúpa, pociťujem mierne chvenie, no nič z toho nemôže zmeniť nadšenie a radosť v mojom vnútri. Smelo a zvučne prehovorím: „Vitajte!“

Pätnásty ročník mládežníckeho letného výletu práve začal. Dnes je to však, už len krásna spomienka, zakorenená, verím, že v každom jednom účastníkovi. Aj tento rok sme sa vybrali na, doslova, „narniovské“ miesto (pozn. autora: Narnia je rozprávková krajina, ktorú vytvo-

ril literárny umelec C. S. Lewis, aby tak priblížil deťom, ale i dospelým, charakter nebeského kráľovstva) - Bordu v Košickom Klečenove. Na miesto, kde sa zastavil čas, na miesto, ktoré pripomína nebo. No celé to bolo a je, len a len vďaka Pánu Bohu, ktorý to mal v rukách a sprevádzal nás od začiatku príprav až po samotný priebeh a koniec výletu. Bez Neho by to určite nebolo také zázračné a dych-berúce.

„**Je to simple**“ bol názov a hlavná myšlienka výletu (pozn. autora: „simple“ v angličtine znamená jednoduchý). Pri výbere a premýšľaní nad touto témou sme si uvedomovali, že žijeme v naozaj komplikovanej dobe, kedy nie je jasné, ako sa veci majú. Všetko sa zdá byť akési zašifrované a nejasné, život je príliš ťažký (no nemusí to byť tak, keďže sám Pán Ježiš povedal, že nás môže a chce od toho odbremeniť), mladí ľudia pociťujú zavádzajúcu potrebu všade byť, všetko zažiť, aby sa cítili byť kompletnými. To nás priviedlo k tomu, že potrebujeme témy, ktorými sa budeme snažiť urobiť nejaký ten „poriadok“ v živote mladého kresťana. Rozdelili sme si to na tri hlavné časti venujúce sa človeku ako osobe, Bohu a spoločenstvu. Ani tento rok nechýbali **semináre, gauč talky** (moderované rozhovory s hosťami), **praktické kurzy** (líčenie, volejbal, minimalizmus, sebaobrana, sebaláska, varenie a disciplína voči Bohu), **crafty** (tvorivé dielne), **športy, skupinky** a iné časti programu. Okrem toho sme mali čas na spoločné rozhovory a budovanie nových, ale aj starých priateľstiev. Výletu sa zúčastnilo aj pár milých hostí, ktorí nám s prípravami ochotne pomáhali. A čo by to bol za výlet bez našich drahých tiet kuchárook.

Dalo by sa o tom ešte veľa písať, ale vedzte, že ani celý časopis by na to nestačil. Bol to naozaj požehnaný čas plný zázrakov. Už teraz sa tešíme na všetko ďalšie, čo má pre nás Pán Boh pripravené.

Dakujeme aj Vám za podporu - či už finančnú, materiálnu alebo modlitebnú, veľmi si to vážime a bolo to cítiť.

Lucia Ivanová

Detský a rodinný výlet - Z Kráľovstva do Kráľovstva

Tohto roku sa náš detský a rodinný výlet v Liptovskom Trnenci niesol v téme „**Z Kráľovstva do Kráľovstva**“. Bol trochu iný ako klasický detský tábor, keďže sme museli program a aktivity pripravovať aj pre najmenšie deti. Počas doobedňajšieho programu sme sa rozprávali o rôznych kráľovstvách a ich kráľoch. Začali sme kráľom Saulom, pokračovali Dávidom, Šalamúnom, Nebukadnecarom a skončili sme Pánom Ježišom a Božím kráľovstvom.

Pri Saulovi sme hovorili o kráľovstve a ľudskej predstave kráľovstva, vysvetlili sme si, kvôli čomu chceli Izraelci kráľa - aby boli zjednotení ako národ, ktorý má silu postaviť sa okolitým národom, ktoré ich utláčali. Saul začal dobre, no ku koncu urobil chyby a odišiel od Pána Boha.

Pri Dávidovi sme hovorili o vlastnostiach, hodnotách ktoré by mal mať dobrý kráľ. Dávid bol odvážny, keď sa mal postaviť proti Goliášovi, a proti národu, ktorý sa posmieval z Boha, v ktorého Dávid veril. Tak aj my sa nemáme báť postaviť a priznať sa k Pánu Bohu, či už v práci, v škole, kdekoľvek. Dávid si tiež vedel uznať chybu a oľutovať ju.

Šalamún mal naozaj najlepšie predpoklady pre to, aby bolo jeho kráľovstvo veľké a úspešné. Urobil veľa dobrých rozhodnutí, začal kráľovať veľmi dobre, no bohatstvo a život, ktorý viedol s veľkým množstvom pokušení, ho odvedli od Pána Boha. Nie vždy dobrý začiatok zaručuje aj dobrý koniec. Ani napomenutia, ktoré dostal v starobe, nič nezmenili. Preto myslíme aj na to, že múdrosť nie je záruka zbožnosti, ľudská múdrosť a bohatstvo môžu doviesť človeka k beznádeji.

Pri Nebukadnecarovi a babylonskom kráľovstve sme hovorili o tom, ako Pán Boh riadi každé kráľovstvo,

každého človeka. Hovorili sme o tom, že všetko je v Božích rukách. My vidíme len malý kúsok napred, no Pán Boh vie oveľa viac ako my, vid'. príklad Nebukadnecaroveho sna o soche.

Pri **Pánovi Ježišovi** a Božom kráľovstve sme hovorili o kráľovstve, ktoré vyzerá úplne inak ako kráľovstvá nám známe tu na zemi. V Božom kráľovstve sú len tí, ktorí tam chcú byť, nikto tam nie je proti svojej vôli. Všetko je o dobrovoľnosti, nie je tam armáda ani polícia, hlavným princípom je tam láska a prijatie. Ježiš je kráľ, ktorý sa ponížil a slúžil ľuďom.

Samozrejme sme len nesedeli a neštudovali, ale boli sme sa aj kúpať na Lipťovskej Mare, dali si túru v Kvačianskej doline, nechýbali zaujímavé športy, aktivity, rozhovory, a podobne. Ak neveríte, že nám tam bolo super, opýtajte sa kohokoľvek, kto tam bol, a nabudúce sa pridajte k nám.

M.R.

Cyklotábor

Tento rok sa nám podarilo zorganizovať už ôsmy cyklotábor. Na rozdiel od predchádzajúcich dvoch rokov, počas ktorých sme jazdili iba v okolí Obišoviec a mali denný tábor, sme sa rozhodli vrátiť späť k táborom, počas ktorých sme niekde prespávali a trávili spolu čas aj mimo cyklistiky. Tento rok sme boli ubytovaní **v Rankovciach na fare**. Počas tábora sme mali naplánované 3 trasy. Prvá trasa viedla z Obišoviec cez Sigord do Rankoviec, druhá trasa viedla z Rankoviec okolo Kecerovského hradu až do Tuhrinej. Odtiaľ sme išli na vyhliadkovú vežu „Čerešenku“ a potom naspäť do Rankoviec. Tretia, posledná, trasa viedla z Rankoviec cez Kráľovce do Ličartoviec, kde sme mali obed u Lukáčovcov. Veľkú časť trás sme šli po poľných alebo lesných cestách, po ktorých sme

predtým ešte nešli. Tento typ výletov mám ja osobne najradšej a pochvalovali si ho aj všetci účastníci výletu.

Dokopy nás bolo **8 chlapcov** s tým, že na jeden deň sa pridali ešte 2 mládežníci z Rankoviec. Počas dvoch večerov v Rankovciach sme opekali a boli hrať futbal a frisbee v Herľanoch na ihrisku. Na tábore sme namiesto tém čítali príbehy z knihy „*Kauza Milost'*“ a následne sme sa o nich rozprávali. Mňa osobne zaujal príbeh „Ducha“- človeka, ktorý spáchal veľmi veľa zlého, ale aj napriek tomu uveril a prijal milosť, ktorá mu priniesla úľavu od pocitu viny z toho všetkého zlého, čo napáchal. Myslím si, že to bol vydarený tábor a teším sa na ďalší.

Tomáš Petro

Milí dospeláci

Máme pre vás niekoľko otázok k študovaniu 1. listu Tesaloničským.

1. Mali Tesaloničania nedostatky viery? (kapitola 3)

- a) Áno
- b) Nie
- c) Nespomína sa

2. Kto bráni zvestovať evanjelium pohanom? (kapitola 2)

- a) Kréťania
- b) Židia
- c) Kresťania

3. Boh skúma naše _____. (kapitola 2)

- a) Srdcia
- b) Dobré skutky a odpustky
- c) Postoje k svetu

4. Máme všetko skúmať a držať sa dobrého?

- a) Áno
- b) Nie

5. Koho poslali do Tesaloník, aby ich upevnil a povzbudil vo viere?

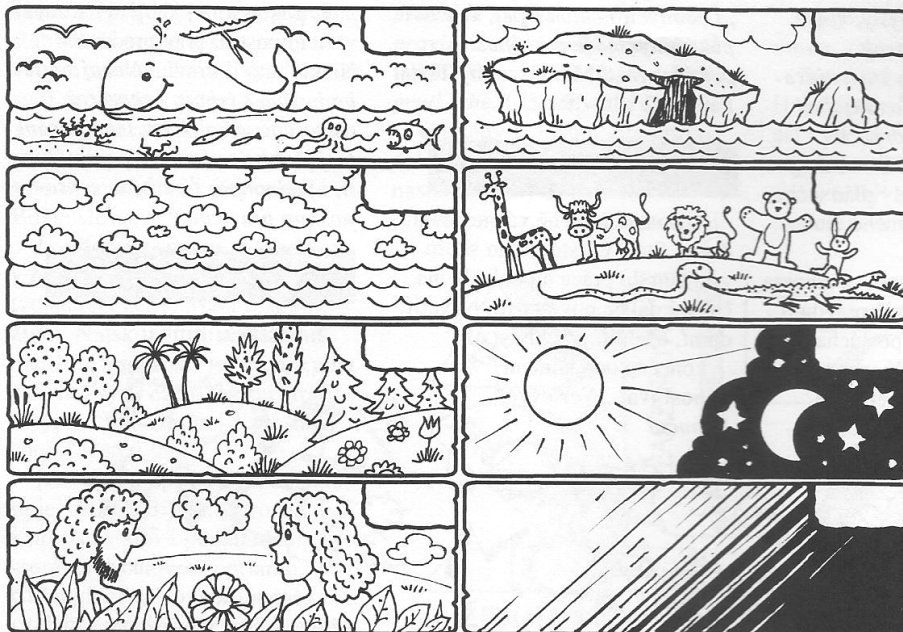
- a) Filipa
- b) Petra
- c) Timotea

Milé deti!

Rok sa nám rozbehol a tak vám my všetci vaši spolupútnici z nášho časopisu prajeme Božie požehnanie a Božiu ochranu. Aby ste vždy vedeli, že nech sa deje čokoľvek – či sa budete tešiť alebo smútiť, či dostanete lepšiu alebo horšiu známku, k Nemu môžete vždy v modlitbe prísť a On vás vypočuje.

😊 Pre tých z vás, ktorí navštevujete školu, sme si pripravili vzor na rozvrh hodín a pre všetkých aj jednu malú obrázkovú výzvu.

Osem obrázkov predstavuje stvorenie sveta. Vašou úlohou bude zoradiť ich podľa toho, čo kedy Pán Boh stvoril – číslo poradia obrázka napíšete do pravého horného rohu. Pomôcť si môžete v prvej knihe Mojžišovej, 1. a 2. kapitole.

	1	2	3	4	5	6	7
Pondelok							
Utorok							
Streda							
Štvrtok							
Piatok							

Blahoslavený človek, ktorý v Tebe nachádza silu, tí, čo majú na mysli cesty do chrámu! Keď prechádzajú suchým údolím, premieňajú ho na prameň, a požehnaním pokrýva ho jesenný dážď.
Žalm 84, 6-7

Modlitebný kalendár CZ Obišovce

Rozmýšľali ste už niekedy nad nejakou podrobnejšou definíciou modlitby? V kresťanstve je modlitba definovaná ako rozhovor s Bohom. Tak sme sa to naučili, a tak aj modlitbu definujeme. Ale k modlitbe som našiel na Wikipédii aj toto: **Modlitba je obvykle slovný prejav kladného vzťahu k transcencii. Modlitba predpokladá nadľudskú bytosť, ktorá počuje a je schopná vypočuť. K modlitbe dochádza tam, kde má človek k Bohu alebo s Bohom osobný vzťah, kde Boha poníma ako subjekt, s ktorým možno komunikovať.**

V tejto definícii je niekoľko zaujímavých myšlienok, no zároveň aj mnoho nepresností. Modlitba je vo svojej podstate viac ako len slovný prejav. A vôbec, nemusí byť dôkazom kladného vzťahu k nejakej nadprirodzenej bytosti. Tá definícia sa mylí aj v tom, že človek, ktorý sa modlí, má k Bohu nejaký osobný vzťah. Takže pár výhrad k tejto definícii mám a chcel by som ich tu v našom modlitebnom kalendári vysvetliť.

Osobne si myslím, že modlitba nie je len slovný prejav. Viem, že to môže občas vyzeráť aj takto, hlavne keď niekto z nejakej povinnosti alebo zo zvyku opakuje po tisíci krát nejakú naučenú modlitbu a vôbec nerozmýšľa o tom, čo hovorí a nezáleží mu ani na tom, kto počúva. Áno, takto je to len slovný prejav. No skúste si predstaviť pri modlitbe veriaceho človeka, ktorý sa s bážňou a rešpektom postaví pred Boha, svojím postojom vzdá úctu a v pokání vyslovuje slová modlitby pred Bohom, ktorého si ctí a váži viac ako svoj život. Vtedy to nie je iba verbálny prejav, ale je za tým aj niečo viac. Nie je to len splnenie nejakej povinnosti, nie je to len nejaká nutnosť, ktorú ho niekto v mladosti naučil a nie je to ani vyplnenie nejakého príkazu, ktorý mu uložila jeho cirkev. Modlitba je o živom vzťahu s Bohom, ktorého vidím okolo seba v Jeho dielach, ktorého cítim a vnímam z toho, čo stvoril a o koho existencii som presvedčený a verím v Jeho zásahy a pôsobenie.

Tá definícia pokračuje tým, že **modlitba predpokladá nadľudskú bytosť, ktorá počuje a je schopná vypočuť.** S týmto plne súhlasím. Veď aký zmysel by malo rozprávať niečo Bohu, keby som neveril, že ma vníma a že počuje každé slovo, ktoré vyslovím. Ale faktom je, že sa modlia aj ľudia, ktorí o tom pochybujú. Modlia sa a pri tom majú pochybnosti o tom, či ich vôbec niekto niekde môže počuť. Je to paradox, ale napriek tomu je to realita pri mnohých ľuďoch.

K modlitbe dochádza tam, kde má človek k Bohu osobný vzťah. Pre mňa je zvláštne, že práve túto vec si nejaká definícia na Wikipédii všimne. Že modlitba človeka je dôkazom toho, že človek má s Bohom osobný vzťah. Teda, že Boh nie je len nejaký nepoznaný, cudzí a vzdialený, ale niekto, kto chce s človekom vytvárať osobný vzťah. Keď použijete slovo osobný, tak to predpokladá, že je tam vzájomné priateľstvo, určité poznanie, vzájomná životná skúsenosť. Osobný Boh je blízky človeku. To znamená, že nie iba človek sa zaujíma o Boha, v ktorého verí, ale je to aj opačne, že Boh sa zaujíma o človeka. Je tam priateľstvo a poznanie. To je ideálny vzťah človeka a Boha. Lenže takto to v realite vždy nie je.

Mnoho ľudí sa modlí, ale pritom Boha nepozná a ani sa o to nesnaží. V kritických situáciách sa dokážu modliť asi všetci, ale o žiadny dlhodobjší a blízky vzťah s Bohom im nejde. Modlitba je pre mnohých ako záchranná brzda, keď zlyhajú všetky ostatné možnosti. **Mnohí si modlitbu nechávajú akoby v zálohe, keď všetko ostatné zlyhá, ale o nejakom vzťahu s Bohom nemôže byť ani reč.** Takže v tomto tá definícia nemá pravdu. Modlia sa aj ľudia, ktorým o vzťah s Bohom nejde. Potom je však otázne, či to chytanie sa slamky, keď je človek na konci svojich síl a možností, môžeme nazvať skutočnou modlitbou.

A tá posledná vec, ktorá s modlitbou súvisí, je otázka, či na základe mojej modlitby by bol ochotný Pán Boh zmeniť svoje rozhodnutie. Rozmýšľali ste už nad tým niekedy? Sú ľudia, ktorí tvrdia, že modlitba je len spôsob, ako sa pomaly zmieruješ s tým čo sa deje, ale že Boh svoje rozhodnutia nemení. Jednoducho sa deje Božia vôľa a ja ani ty, brat, sestra, ju nijako neovplyvníme. Potom je otázka, načo nám dal Pán Boh modlitbu a načo učil Ježiš učeníkov modliť sa, keď tak, či tak, modlitba nemôže zmeniť to, prečo sa Boh rozhodol? Ak by Pán Boh nebral ohľad na to, čo Mu hovoria ľudia, tak modlitba ako rozhovor s Bohom by bol najväčší podvod v dejinách ľudstva. Modlitby skutočne zmenili mnoho. Predĺžili život, oddialili katastrofu, navrátili život, uzdravili a dokonca máme napísané v Božom slove, že sa máme modliť a môžeme presunúť koniec tohto sveta. V evanjeliu podľa Matúša, keď Pán Ježiš hovoril o znamení konca sveta, povedal toto: **„Modlite sa teda, aby ste nemuseli utekať v zime ani vo sviatočný deň. Lebo vtedy bude veľké súženie, akého nebolo od počiatku sveta až doteraz a ani viac nebude.“ (Mt 24, 20-21)** Uvedomujete si, akú moc sme dostali v modlitbe? Ak naše modlitby môžu zmeniť deň Božieho príchodu, tak niet dôvod sa nemodliť za mnoho dobrých vecí pre tento svet. K takým modlitbám vás, bratia a sestry, pozývam.

Rozpis služieb Božích				
2.10.2022	16. po Svätej Trojici	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	Pam. posvätenia chrámu
9.10.2022	17. po Svätej Trojici Poďakovanie za úrody zeme	8:00	Trebejov	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
	Seniorátne stretnutie detí Košického seniorátu	14:00	Obišovce	
14.-16.10. 2022	Zborový víkend		Miesto ešte upresníme	Nahláste sa čím skôr
16.10.2022	18. po Svätej Trojici	9:30	Obišovce	Jon 3, 10 – 4, 11; Fil 1, 21 – 30
23.10.2022	19. po Svätej Trojici	9:30	Kysak	Pam. posvätenia chrámu
24.10.2022	Reformačný týždeň	18:00	Obišovce	
25.10.2022		18:00	Trebejov	
26.10.2022		18:00	Drienovská Nová Ves	
27.10.2022		18:00	Kysak	
28.10.2022		18:00	Obišovce	
30.10.2022	20. po Svätej Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	+ VP; Iz 5,1 – 7; Fil 3, 4b – 14
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	+ VP
31.10.2022	Pamiatka reformácie	9:30	Kysak	+ VP
		18:00	Obišovce	+ VP
1.11.2022	Pamiatka zosnulých Ekumenická pobožnosť	8:45	Kysak (Dom smútku)	
		9:45	Obišovce (Dom smútku)	
6.11.2022	21. po Svätej Trojici	8:00	Kysak	Izaiáš 25, 1 – 9; Filipským 4, 1 – 9
		9:30	Obišovce	Mládežnícke bohoslužby
		11:00	Drienovská Nová Ves	
		14:00	Suchá Dolina	
13.11.2022	22. po Svätej Trojici Predposledná nedeľa cirkevného roka	8:00	Trebejov	Sof 1, 7. 12 – 18; 1Tes 5, 1 - 11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
20.11.2022	23. po Svätej Trojici Nedeľa večnosti Posledná v cirkevnom roku	8:00	Drienovská Nová Ves	Ez 34,11 – 16. 20 – 24; Ef 1, 15 – 23
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
27.11.2022	1. adventná Začiatok cirkevného roka	8:00	Kysak	Iz 63,19b – 64,8; 1K 1, 3 – 9
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
4.12.2022	2. adventná	8:00	Trebejov	+ VP; Iz 40,1–11; 2Pt 3, 8 - 15a
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	+VP
		14:00	Suchá Dolina	+VP
11.12.2022	3. adventná	8:00	Drienovská Nová Ves	+ VP; Iz 61,1–4.8–11; 1Tes 5,16–24
		9:30	Obišovce	+ VP
		11:00	Trebejov	
18.12.2022	4. adventná	9:30	Obišovce	Detské bohoslužby
24.12.2022	Štedrý večer	17:00	Obišovce	